

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา
(OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS JAKARTA)

ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร
ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
ประจำเดือน กุมภาพันธ์ 2569

Contact Details:

Office of Agricultural Affairs -
Royal Thai Embassy - Jakarta

oaa_jakarta

www.opsmoac.go.th/jakarta-home

**FEB
2026**

จีนอนุมัติโรงงานแปรรูปสัตว์น้ำอินโดนีเซียเพิ่ม 40 แห่ง เปิดทางส่งออกอาหารทะเลเลขยาดัว

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) แจ้งว่า หน่วยแปรรูปสัตว์น้ำ (Fish Processing Units: UPI) เพิ่มเติมจำนวน 40 แห่ง ได้รับ หมายเลขอนุมัติ (approval numbers) สำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน จาก สำนักงานศุลกากรแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (General Administration of Customs of China: GACC)

นาง Ishartini หัวหน้าหน่วยงานควบคุมและกำกับดูแลคุณภาพผลิตภัณฑ์ประมงและสัตว์น้ำ (Marine and Fisheries Product Quality Control and Supervision Agency) ระบุว่า อินโดนีเซียได้จัดทำข้อตกลงทวิภาคีว่าด้วยความเทียบเท่าของระบบประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ประมง (mutual recognition arrangement: MRA) ซึ่งใช้เป็นกรอบสำหรับการประสานงานด้านกำกับดูแลและเป็นฐานในการเจรจา ส่งผลให้ฝ่ายจีนอนุมัติหมายเลขอนุมัติใหม่ตามที่เสนอสำหรับ UPI เพิ่มเติมดังกล่าว โดยพัฒนาการนี้เป็นแรงหนุนต่อภาคการประมงของอินโดนีเซีย และช่วยเพิ่มโอกาสในการกระจายชนิดสินค้าส่งออก โดยเฉพาะก่อนเทศกาลตรุษจีน ปี 2569

นาง Ishartini ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า เพื่อให้ได้รับหมายเลขอนุมัติดังกล่าว หน่วยงานด้านคุณภาพของ KKP ได้ดำเนินการกระบวนการด้านเทคนิคและธุรการร่วมกับ GACC ภายใต้กรอบ MRA ได้แก่ การขึ้นทะเบียนแบบตอปรับซึ่งกันและกัน (reciprocal registration) การตรวจประเมินร่วมก่อนการนำเข้า (joint pre-border inspections) การหารือร่วมเพื่อกำหนดมาตรการแก้ไขและปรับปรุง (joint corrective action consultations) และการยื่นเอกสารผ่านระบบของ GACC โดยหน่วยงานด้านคุณภาพของ KKP ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานผู้มีอำนาจ (competent authority)

ในเชิงศักยภาพการค้า ปัจจุบันอินโดนีเซียส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์ประมงไปยังจีนรวม 1,080 รายการ และตลอดปี 2568 มีปริมาณส่งออก 491,528 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1.04 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยสินค้า 10 อันดับแรก ได้แก่ ปลาหมึกแช่แข็งสำหรับ Eucheuma cottonii สำหรับ Gracilaria ปลาตาบเงินแช่แข็ง สำหรับ Eucheuma cottonii (แปรรูป) สำหรับ Eucheuma cottonii (แห้ง) สำหรับ Gracilaria (แห้ง) สำหรับ Eucheuma spinosum ปลาวัวกระดาก (leather jacket fish) แช่แข็ง และปลาจวด (croaker fish) แช่แข็ง

นอกจากนี้ หน่วยงานกำกับดูแลฯ ย้ำให้ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้รับสิทธิการเข้าถึงตลาด ยังคงรักษาความมุ่งมั่นและความสม่ำเสมอในการปฏิบัติตามมาตรฐานสุขาภิบาล (sanitation) สุขอนามัย (hygiene) และความปลอดภัยอาหาร (food safety) ตลอดห่วงโซ่การผลิต ขณะเดียวกัน ก่อนหน้านี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง นาย Sakti Wahyu Trenggono ระบุว่า การประกันคุณภาพในทุกขั้นตอนของห่วงโซ่การผลิตตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำมีความสำคัญต่อการคงคุณภาพสินค้า และต่อการเสริมสร้างขีดความสามารถ การแข่งขันของอุตสาหกรรมประมงอินโดนีเซียในสถานะตลาดเสรี

ที่มา : en.antaranews.com วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2569

อินโดนีเซียเตรียมเปิดฉากส่งออกข้าว เม.ย. 2569 ก้าวสู่ประเทศผู้ส่งออกอย่างเต็มรูปแบบ

เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2569 ระหว่างเข้าร่วมกิจกรรม Retreat ด้านการป้องกันประเทศของกิจกรรมสมาคมผู้ส่งออกอินโดนีเซีย (Persatuan Wartawan Indonesia: PWI) ณ เมืองโบกอร์ จังหวัดชวาตะวันตก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย นาย Andi Amran Sulaiman ระบุว่า อินโดนีเซียอยู่ระหว่างเตรียมความพร้อมเพื่อเริ่มส่งออกข้าวตั้งแต่เดือนเมษายน 2569 โดยมีเงื่อนไขสำคัญ คือ การจัดซื้อและดูดซับผลผลิตข้าวเข้าสู่คลังของ Bulog ต้องดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องในระดับใกล้เคียงกับผลการดำเนินงานในปี 2568 จึงจะสนับสนุนการจัดสรรปริมาณเพื่อการส่งออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ปี 2567 อินโดนีเซียนำเข้าข้าวประมาณ 4.52 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม หน่วยงานภาครัฐประเมินว่า แนวโน้มผลผลิตภายในประเทศและปริมาณสำรองที่อยู่ในระดับสูง เอื้อต่อการปรับทิศทางจากประเทศผู้นำเข้าข้าวไปสู่การเป็นประเทศผู้ส่งออกในปี 2569 ภายใต้กรอบการบริหารจัดการความมั่นคงอาหารและการรักษาเสถียรภาพตลาดในประเทศเป็นสำคัญ

ในด้านฐานการผลิต รมว. Amran ระบุว่า อินโดนีเซียมีปริมาณผลผลิตข้าว (ข้าวสารเทียบเท่า) ในปี 2568 ไม่น้อยกว่าประมาณ 34 ล้านตัน ขณะที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) โดยอ้างอิงผลสำรวจกรอบตัวอย่างพื้นที่ (Area Sampling Framework: KSA) ได้เผยข้อมูลประมาณการผลิตข้าวระดับประเทศที่ปรับเพิ่มเป็น 34.77 ล้านตัน จากประมาณการเดิมประมาณ 32.07 ล้านตัน นอกจากนี้ มีแหล่งข่าวระบุว่า ปริมาณสำรองข้าวของรัฐ (CBP) ในเดือนมกราคม 2569 อยู่ที่ประมาณ 3.32 ล้านตัน และเป็นระดับสูงสุดที่มีการกล่าวถึงในรายงานข่าวช่วงเวลาดังกล่าว สำหรับกรอบเวลาเก็บเกี่ยว รมว. Amran ระบุว่า เดือนกุมภาพันธ์-เมษายนเป็นช่วงฤดูเก็บเกี่ยวสูงสุด และหากการเก็บเกี่ยวเป็นไปอย่างราบรื่น มีความเป็นไปได้ที่จะจัดสรรข้าวเพื่อการส่งออกได้ประมาณ 1 ล้านตัน ทั้งนี้ การดำเนินการยังต้องคำนึงถึงความต้องการของการจัดซื้อและดูดซับผลผลิตโดย Bulog และการคงปริมาณสำรองเพื่อความมั่นคงอาหารภายในประเทศควบคู่กัน

นอกจากประเด็นด้านข้าวแล้ว ในเวทีเดียวกัน รมว. Amran ยังเน้นย้ำบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ของสื่อมวลชนในการกำกับติดตามการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะภาคเกษตร และกล่าวชื่นชมกิจกรรมอบรมของ PWI ว่าเป็นแนวทางสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพและความตระหนักด้านความมั่นคงของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน พร้อมระบุว่า การทำหน้าที่ตรวจสอบของสื่อมีความจำเป็นต่อระบอบประชาธิปไตย โดยคำวิพากษ์วิจารณ์ควรเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ ไม่เป็นการกล่าวหาโดยปราศจากข้อเท็จจริงหรือสร้างความแตกแยก อีกทั้ง การก้าวสู่ความเป็นประเทศพัฒนาแล้วและการมีบทบาทในเวทีโลกจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือข้ามภาคส่วน โดยสื่อมวลชนมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนความเชื่อมั่นของสาธารณชนผ่านการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้อง สมดุล และเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นสำคัญ

รัฐมนตรีประมงอินโดนีเซียยืนยันสัดส่วนน้ำเพียงพอ รองรับช่วงรอมฎอนและอีดิลฟิฏรี ปี 2569

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง นาย Sakti Wahyu Trenggono ยืนยันว่า สินค้าโภคภัณฑ์ประมงของประเทศมีความมั่นคงด้านอุปทานและมีปริมาณเพียงพอ เพื่อรองรับความต้องการบริโภคของประชาชนก่อนเข้าสู่เดือนรอมฎอนและเทศกาลอีดิลฟิฏรี ปี 2569 โดยอาศัยข้อมูลคาดการณ์ สำหรับช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม 2569 ซึ่งคาดว่าผลผลิตสัตว์น้ำรวมของประเทศจะอยู่ที่ 3.57 ล้านตัน ทั้งนี้ ผลผลิตดังกล่าวแบ่งเป็น (1) ผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จำนวน 2.05 ล้านตัน โดยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารช่วงฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิต และ (2) ผลผลิตจากการประมงจับสัตว์น้ำ จำนวน 1.52 ล้านตัน ภายใต้การพิจารณาปัจจัยด้านพลวัตสภาพอากาศและฤดูกาลทำการประมง โดยผลผลิตรวมดังกล่าวมาจากทั้งภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (aquaculture) และภาคการประมงจับสัตว์น้ำ (capture fisheries) ควบคู่กับการติดตามตรวจสอบคุณภาพระหว่างสต็อกและความต้องการในพื้นที่อย่างเข้มงวด นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มีการเฝ้าระวังและประเมินสถานการณ์การกระจายสินค้าใน 8 เมืองหลักซึ่งเป็นศูนย์กลางการบริโภค ได้แก่ จาการ์ตา สุราบายา ลัมปุง ปาเล็มบัง เมดาน บันจาร์มาซิน มากัสซาร์ และอัมบอน โดยผลการติดตามระบุว่า ทุกเมืองดังกล่าวอยู่ในสถานะปลอดภัย และมีระดับความพร้อมด้านอุปทานมากกว่าร้อยละ 100 ของความต้องการบริโภคในพื้นที่

เพื่อเสริมความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการและผู้บริโภค มาตรการประกันความมั่นคงด้านอุปทานได้ดำเนินควบคู่กับแนวทางการรักษาเสถียรภาพราคาในระดับตลาด เพื่อคงความสามารถในการเข้าถึงสินค้าในราคาที่เหมาะสม โดยยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอุปทานประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสต็อกจากคลังสินค้าห้องเย็น (cold storage) เพื่อเป็นปริมาณสำรอง และการใช้ผลผลิตจากภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เกิดประสิทธิผลในช่วงฤดูผลผลิตออกสู่ตลาด ตลอดจนการยกระดับการประสานงานและการกระจายสินค้าระหว่างภูมิภาคเพื่อรักษาสมดุลอุปทานในระดับผู้บริโภค โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีอุปสงค์สูง เช่น กรุงจาการ์ตาและสุราบายา ซึ่งเป็นพื้นที่อ้างอิงสำคัญของการบริโภคระดับประเทศ กรุงจาการ์ตามีความต้องการสูงสุดที่ 80,004 ตัน อย่างไรก็ตาม อุปทานในพื้นที่ยังอยู่ในระดับเพียงพอ โดยมีความพร้อมรวมร้อยละ 132 ซึ่งมาจากผลผลิต 47,760 ตัน และปริมาณสต็อก 58,039 ตัน ขณะที่สุราบายามีระดับความมั่นคงด้านอุปทานร้อยละ 143 โดยความต้องการของประชาชนที่ 22,289 ตัน ได้รับการรองรับจากผลผลิตในพื้นที่ 16,692 ตัน และปริมาณสต็อก 15,135 ตัน ทั้งนี้ แนวทางบรรเทาความเสี่ยงดังกล่าวมีเป้าหมายให้การประกอบศาสนกิจในช่วงเดือนรอมฎอนเป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย และลดความเสี่ยงภาวะขาดแคลนสินค้าประมงในห่วงโซ่อุปทาน

ที่มา : antaranews.com วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2569

โคนม 1,383 ตัวถึง CILACAP เดินทางขยายลงทุนโคนม

เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2569 โคนมจากโครงการลงทุนรวมจำนวน 1,383 ตัว ได้เดินทางถึงท่าเรือ Tanjung Intan เมือง Cilacap จังหวัดชวากลาง โดยในจำนวนดังกล่าวมีโคนม 1,094 ตัว อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของบริษัท PT Lunar Chemplast และอีก 289 ตัว อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของบริษัท PT Mazaraat Lokanatura Indonesia ก่อนกระจายเข้าสู่เครือข่ายเกษตรกรคู่สัญญาเพื่อการเลี้ยงขยายผล การนำเข้าโคนมครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเดินทางโครงการลงทุนปี 2568 ซึ่งก่อนหน้านี้ได้มีการนำเข้าโคผู้หลายภูมิภาครวม 33,955 ตัว แบ่งเป็นโคนม 13,544 ตัว และโคเนื้อ 20,411 ตัว โดยโคนมที่มีศักยภาพในการให้ผลผลิต (productive dairy cattle) ที่นำเข้าเพิ่มเติมจะถูกนำไปใช้เพื่อเสริมกำลังการผลิตน้ำนมดิบภายในประเทศ และเพิ่มมูลค่าทรัพย์สินปศุสัตว์ในฟาร์มของเกษตรกรรายย่อยในชุมชนโดยทันที

ผู้อำนวยการด้านสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย นาย Hendra Wibawa เน้นย้ำความสำคัญของการกักกันสัตว์และการกำกับดูแลด้านสุขภาพสัตว์ก่อนการส่งมอบโคให้ผู้เลี้ยง โดยระบุว่า โคนมจำนวน 1,383 ตัว ได้รับการตรวจรับในสภาพสุขภาพปกติ และได้รับการตรวจโดยเจ้าหน้าที่กักกันเมื่อถึงท่าเรือ ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยทางชีวภาพได้ดำเนินการกักกันเป็นระยะเวลา 14 วัน พร้อมทั้งดำเนินการเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจเฝ้าระวังโรค และฉีดวัคซีน โดยเฉพาะต่อโรคล้มปัสกิน (Lumpy Skin Disease: LSD) และโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot-and-Mouth Disease: FMD)

หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Agency: IQA) ผ่านสำนักงานกักกันสัตว์ ปลา และพืช จังหวัดชวากลาง ยืนยันว่า โคนนำเข้าจากออสเตรเลียที่ผ่านเข้าทางท่าเรือนี้เป็นไปตามข้อกำหนดด้านการกักกัน และปลอดภัยโรคและศัตรูสัตว์กักกัน (HPHK) โดยมาตรการกักกันเพิ่มเติมจะดำเนินการต่อ ณ สถานที่กักกันสัตว์ เมือง Cilacap (Cilacap Animal Quarantine Installation: IKH) เป็นเวลา 14 วัน ผู้รับผิดชอบหน่วยบริการท่าเรือ Tanjung Intan เมือง Cilacap นาย Yohanes Kristiawan Artanto ระบุเพิ่มเติมว่า ภายหลังครบกำหนดกักกันและเมื่อผลการประเมินยืนยันว่าโคมีสุขภาพสมบูรณ์และปลอดภัยจากโรคและศัตรูสัตว์กักกัน (HPHK) จะมีการออกหนังสือรับรองการปล่อย (release certificate) เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบตามระเบียบสำหรับการเลี้ยงโคอย่างปลอดภัยและเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนด

ด้านอธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย นาย Agung Suganda แสดงท่าทีสนับสนุนต่อการนำเข้าโคนม โดยระบุว่า โคนมดังกล่าวมิได้เป็นเพียงการเพิ่มจำนวนประชากรโคเท่านั้น หากแต่เป็นการลงทุนเชิงยุทธศาสตร์เพื่อเสริมความเข้มแข็งให้อุตสาหกรรมโคนมภายในประเทศบนฐานเกษตรกรรายย่อย ด้วยการยกระดับพันธุกรรมและผลิตภาพการให้ผลผลิตให้สูงขึ้น ตลอดปี 2568 การลงทุนโคจะดำเนินการผ่านรูปแบบการขนส่งร่วมและการฝากจำหน่าย (joint shipment and consignment) โดยมีสหกรณ์และเกษตรกรเข้าร่วม ทั้งนี้ น้ำนมที่ผลิตได้จะเชื่อมโยงเข้าสู่อุตสาหกรรมแปรรูปนม เพื่อสนับสนุนความแน่นอนด้านตลาดและการเสริมระบบการจัดการฟาร์ม กระทรวงเกษตรฯ คาดหวังว่า การนำเข้าโคนมจำนวนมากจะช่วยเพิ่มกำลังการผลิตน้ำนมดิบภายในประเทศ และสนับสนุนการจัดหาความต้องการด้านโภชนาการของประชาชนอย่างยั่งยืน

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2569

กระทรวงเกษตรเร่งรัดการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย แจกจ่ายแล้ว 151,000 โดส

รัฐบาลอินโดนีเซียยังคงเร่งรัดการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot-and-Mouth Disease: FMD) ครอบคลุม 29 จังหวัดทั่วประเทศ โดยผ่านกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ซึ่งได้ดำเนินโครงการฉีดวัคซีน FMD แบบบูรณาการและเร่งรัด (Collaborative and Accelerated FMD Vaccination) เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569 ณ อำเภอ Subang จังหวัดชวาตะวันตก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการเร่งเพิ่มการคุ้มครองสัตว์เศรษฐกิจ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ยังมีความเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อ ตามแหล่งข่าวระบุว่า โครงการฉีดวัคซีน FMD จะดำเนินการพร้อมกันในวงกว้าง แบ่งเป็น 2 ช่วงระดับประเทศ ได้แก่ มกราคม-มีนาคม 2569 และกรกฎาคม-กันยายน 2569 โดยตั้งเป้าหมายการกระจายวัคซีนรวม 4 ล้านโดส ทั้งนี้ การจัดสรรวัคซีนกำหนดให้ร้อยละ 80 จัดส่งไปยังเขตกำจัดโรค (eradication zones) ร้อยละ 15 จัดส่งไปยังเขตควบคุมโรค (control zones) และร้อยละ 5 กันไว้เป็นวัคซีนสำรอง (reserve stock) เพื่อรองรับการตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อเหตุการณ์พบผู้ป่วยรายใหม่ในพื้นที่

ข้อมูลการเฝ้าระวังระบุว่า ตั้งแต่ต้นเดือนมกราคมถึงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2569 ตรวจพบ 16 เหตุการณ์การระบาด รวม 177 ราย ในจังหวัดชวาตะวันตก ด้วยเหตุนี้ กระทรวงเกษตรฯ จึงจัดสรรวัคซีน FMD ให้แก่จังหวัดชวาตะวันตกตลอดปี 2569 จำนวน 151,000 โดส โดยแบ่งการจัดสรรเป็น 2 ระยะ ได้แก่ มกราคม-มีนาคม และกรกฎาคม-สิงหาคม ระยะเวลา 75,500 โดส ในการจัดส่งรอบเดือนมกราคม จังหวัดชวาตะวันตกได้รับวัคซีน 60,000 โดส ส่วนที่เหลือจะทยอยจัดส่งเป็นลำดับ

นาย Hendra Wibawa ผู้อำนวยการด้านสุขภาพสัตว์ ภายใต้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ Ditjen PKH กล่าวในกิจกรรมดังกล่าวว่า ในเดือนมกราคม จังหวัดชวาตะวันตกได้รับวัคซีน FMD จำนวน 60,000 โดส และส่วนที่เหลือจะกระจายเพิ่มเติมในรอบการจัดส่งถัดไป อีกทั้งการจัดสรรวัคซีนให้แก่ระดับอำเภอ/นครในจังหวัดชวาตะวันตก จะประสานการดำเนินงานโดยสำนักงานความมั่นคงอาหารและปศุสัตว์จังหวัดชวาตะวันตก นอกจากนี้ นาย Hendra เน้นย้ำว่า จังหวัดชวาตะวันตกเป็นพื้นที่สำคัญลำดับต้น เนื่องจากมีฐานประชากรสัตว์จำนวนมาก ตลอดจนมีปริมาณการเคลื่อนย้ายและการนำสัตว์เข้า-ผ่านพื้นที่สูง พร้อมกันนี้ ระบุว่า มาตรการฉีดวัคซีนจำเป็นต้องดำเนินการควบคู่กับการป้องกันโรคและความปลอดภัยทางชีวภาพ (biosecurity) อย่างต่อเนื่องและมีวินัย เนื่องจาก biosecurity มีบทบาทสำคัญในการป้องกันการนำเข้าเชื้อเข้าสู่ฟาร์ม และลดการแพร่กระจายของไวรัสผ่านบุคคล อุปกรณ์ ยานพาหนะ และการเคลื่อนย้ายสัตว์ โดยย้ำว่า การฉีดวัคซีนและการดำเนินการด้าน biosecurity เป็นมาตรการหลักในการตัดวงจรการแพร่เชื้อ FMD จึงต้องดำเนินการอย่างเคร่งครัดและยั่งยืน

ด้านผู้บริหารท้องถิ่น นายอำเภอซูบัง ซึ่งมอบหมายให้ปลัดอำเภอซูบัง นาย Asep Nuroni เป็นผู้แทน ได้แสดงความขอบคุณต่อกระทรวงเกษตรและผู้เลี้ยงสัตว์ที่เข้าร่วมโครงการฉีดวัคซีนอย่างแข็งขัน พร้อมย้ำว่า การควบคุมโรค FMD จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เนื่องจากการควบคุมโรคดังกล่าวต้องดำเนินการแบบมีส่วนร่วมในระดับระบบ โดยมาตรการควบคุมต้องขับเคลื่อนร่วมกันระหว่างรัฐบาลกลาง รัฐบาลท้องถิ่น เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ภาคเอกชน สมาคมด้านปศุสัตว์และสัตวแพทย์ ตลอดจนสถาบันอุดมศึกษา

ทั้งนี้ ผู้แทนท้องถิ่นแสดงความเชื่อมั่นว่า ความร่วมมือเชิงบูรณาการจะช่วยลดจำนวนผู้ป่วยในชวาตะวันตกและคุ้มครองสัตว์เศรษฐกิจได้ พร้อมระบุว่า รัฐบาลจังหวัดชวาตะวันตกจะสนับสนุนการเร่งรัดฉีดวัคซีนและการเสริมความเข้มแข็งด้าน biosecurity ในภาคสนามอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ โครงการฉีดวัคซีนดังกล่าวมีเป้าประสงค์เพื่อลดการแพร่กระจายของโรค FMD อย่างมีนัยสำคัญ ควบคู่กับการรักษาความต่อเนื่องของกิจการปศุสัตว์ และเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ โดยความร่วมมือประสานงานระหว่างหน่วยงานส่วนกลาง-ส่วนภูมิภาค เจ้าหน้าที่ภาคสนาม และเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ถือเป็นกลไกสำคัญต่อประสิทธิภาพและความยั่งยืนของมาตรการควบคุมโรค FMD ในระยะยาว

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2569

การส่งออกสินค้าเกษตรอินโดนีเซียเติบโตร้อยละ 21 ในปี 2568

ตามข้อมูลล่าสุดของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ภาคเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมงของอินโดนีเซียมีมูลค่าการส่งออกตลอดปี 2568 อยู่ที่ 6.88 พันล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 21.01 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยในเชิงโครงสร้างสินค้าส่งออกสำคัญ (จำแนกตามปริมาณน้ำหนักสุทธิ) ครอบคลุมกลุ่มผลไม้ยืนต้นเป็นสัดส่วนสูง รองลงมาคือกาแฟ ตลอดจนพืชสมุนไพร/พืชหอม และเครื่องเทศคุณภาพสูง ซึ่งสนับสนุนการเติบโตของการส่งออกนอกภาคน้ำมันและก๊าซธรรมชาติของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับสมาชิกสมาคมและผู้ประกอบการภาคเกษตร ผลการดำเนินงานดังกล่าวเอื้อต่อการยกระดับรายได้ผ่านการขยายการเข้าถึงตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศคู่ค้าสำคัญ เช่น จีนและสหรัฐอเมริกา ขณะเดียวกัน ภาครัฐเห็นหน้าส่งเสริมการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่ม (value added) ให้แก่สินค้าส่งออกและเสริมผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยแนวทางระยะต่อไปให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพ การยกระดับมาตรฐานคุณภาพตามข้อกำหนดสากล และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการผลิตสมัยใหม่ เพื่อคงแรงส่งของการเติบโตท่ามกลางความท้าทายจากความแปรปรวนของสภาพอากาศโลก ทั้งนี้ หากมีนโยบายสนับสนุนที่เหมาะสม ภาคเกษตรกรรมยังคงเป็นฐานความมั่นคงอาหารและเป็นแรงขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียในระยะต่อไป

ที่มา: databoks.katadata.co.id วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2569

ก่อนเข้าสู่เดือนรอมฎอน กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเพิ่มความเข้มงวด การควบคุมโรคในสัตว์เลี้ยงเศรษฐกิจ

เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2569 อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย นาย Agung Suganda เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้เพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมโรคในสัตว์เศรษฐกิจก่อนเข้าสู่เดือนรอมฎอนและเทศกาลอีดิลฟิตรี ฮ.ศ. 1447 โดยยกระดับความพร้อมระดับชาติ เสริมการประสานงานข้ามพื้นที่ และเพิ่มศักยภาพการเฝ้าระวังตรวจพบระยะแรก (early detection) เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคสัตว์ติดต่อที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ (PHMS) มาตรการดังกล่าวมุ่งรองรับความเสี่ยงจากการเคลื่อนย้ายสัตว์ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงวันสำคัญทางศาสนา ตลอดจนลดความเสียหายทางเศรษฐกิจ และคงความปลอดภัยรวมถึงเสถียรภาพของอุปทานอาหารจากสัตว์สำหรับประชาชน โดยเน้นการป้องกันเป็นหลัก และหากพบเหตุสงสัยต้องตรวจพบและควบคุมอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ ภาครัฐเตรียมการสนับสนุนในปี 2569 ผ่านการจัดสรรวัคซีน ยา และปัจจัยสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงวัคซีนโรคปากและเท้าเปื่อย (FMD) ควบคู่กับการกำกับวินัยการปฏิบัติในพื้นที่ โดยเฉพาะการฉีดวัคซีนและมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพ (biosecurity) อย่างเคร่งครัดจากทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ การให้ความสนใจของคณะกรรมการที่ 4 สถาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย ต่อประเด็นโรคสัตว์ติดต่อที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ (PHMS) ตอกย้ำบทบาทของสุขภาพสัตว์ต่อการธำรงความมั่นคงอาหารระดับชาติ โดยคณะฯ ได้ลงพื้นที่ศึกษาเฉพาะด้าน ณ Balai Besar Veteriner Wates เพื่อหารือมาตรการและแนวทางควบคุมโรคดังกล่าว โดยมีโรคปากและเท้าเปื่อย (FMD) เป็นหนึ่งในโรคหลักที่ได้รับความสนใจ พร้อมทั้งแสดงท่าทีสนับสนุนงบประมาณตามความจำเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ การบริหารงบประมาณต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ โปร่งใส และมีความรับผิดชอบ โดยกำหนดประโยชน์และวัตถุประสงค์การใช้จ่ายให้ชัดเจนในแต่ละรายการ

สำหรับปี 2569 มีการจัดสรรวัคซีนและเครื่องมือ/ปัจจัยสนับสนุนการควบคุมโรครวมประมาณ 5.6 ล้านโดส และกำหนดยุทธศาสตร์การฉีดวัคซีนปากและเท้าเปื่อย 2 ช่วงเวลา ซึ่งมีผลเชิงประจักษ์ในการลดจำนวนผู้ป่วย นอกเหนือจากการฉีดวัคซีนแล้ว ยังให้ความสำคัญกับความพร้อมของห้องปฏิบัติการสัตวแพทย์ในฐานะแนวหน้าในการเฝ้าระวังตรวจพบระยะแรก พร้อมกำชับให้หน่วยงานสัตวแพทย์ในพื้นที่จัดเตรียมสารเคมีสำหรับตรวจวิเคราะห์ (reagent) และเครื่องมือวินิจฉัยให้พร้อมใช้งาน เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตอบสนองเมื่อมีข้อสงสัยการเกิดโรค

ทั้งนี้ นาย Agung ถ่ายทอดข้อกำชับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย นาย Andi Amran Sulaiman ว่า ต้องป้องกันไม่ให้เกิดโรคที่อาจกระทบต่อภารกิจของภาครัฐด้านความมั่นคงอาหารและการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร โดยเฉพาะในช่วงก่อนวันสำคัญทางศาสนาระดับชาติ พร้อมย้ำว่า การควบคุม PHMS มิได้เกี่ยวข้องเฉพาะด้านสุขภาพสัตว์เท่านั้น แต่มีผลโดยตรงต่อเสถียรภาพอุปทานสินค้าอาหารเชิงยุทธศาสตร์ เช่น เนื้อสัตว์ นม และไข่ รวมทั้งความมั่นคงด้านราคา โดยระบุแนวทางการดูแล “ราคาวัวพร้อมเชือด” ที่ระดับเกษตรกรผู้เลี้ยงไว้ที่ประมาณ 55,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (น้ำหนักมีชีวิต) ในช่วงดังกล่าว

ที่มา: www.metrotvnews.com วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2569

รัฐบาลคุมเข้มราคาโคมีชีวิตให้ทรงตัว ผู้ประกอบการย้ำปฏิบัติตามมาตรการรัฐ

เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2569 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร นาย Andi Amran Sulaiman และหัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติอินโดนีเซีย (National Food Agency) เปิดเผยว่า รัฐบาลอินโดนีเซียได้เพิ่มความเข้มงวดในการกำกับติดตามราคาจำหน่ายโคมีชีวิต ภายหลังจากได้รับรายงานจากภาคสนามว่ามีการซื้อขายในระดับโรงฆ่าสัตว์ (sales at slaughterhouses: RPH) สูงกว่าราคาอ้างอิงสูงสุดที่ภาครัฐกำหนด พร้อมเน้นย้ำว่า โรงฆ่าสัตว์ทุกแห่งไม่มีอำนาจปรับเพิ่มราคาโดยพลการ และภาครัฐจะดำเนินการอย่างเคร่งครัดต่อการปรับราคาโดยไม่เป็นธรรม โดยเฉพาะกรณีอศัยช่วงอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นก่อนเดือนรอมฎอนและเทศกาลอีดิลฟิตรี ปี 2569 ทั้งนี้ มาตรการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อคงเสถียรภาพราคาเนื้อโคในช่วงวันสำคัญทางศาสนา และจำกัดความผันผวนของราคาจำหน่ายปลีกในตลาดให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม

ภายใต้การกำกับติดตามดังกล่าว เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ 8 กุมภาพันธ์ 2569 “Saber Team” ด้านการละเมิดราคาและความปลอดภัยอาหาร ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานจากกระทรวงเกษตร สำนักงานอาหารแห่งชาติ ตำรวจแห่งชาติอินโดนีเซีย และหน่วยงานพาณิชย์ระดับจังหวัด/อำเภอ-เมือง ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบโดยไม่แจ้งล่วงหน้า ณ โรงฆ่าสัตว์ Jatimulya เมืองเบกาซี และโรงฆ่าสัตว์ Dharma Jaya เขต Cakung โดยพบข้อบ่งชี้การแจ้งราคาและ/หรือการจัดทำเอกสารกำกับราคาสูงเกินจริงในกระบวนการจำหน่ายโคมีชีวิตระดับโรงฆ่าสัตว์ ภายหลังจากการตรวจสอบ กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) ได้เชิญผู้บริหารกิจการขุนโค (feedlot) และผู้ประกอบการโรงฆ่าสัตว์เข้าร่วมการประชุมเพื่อรักษาเสถียรภาพราคา โดยหนังสือเชิญระบุถึงข้อบ่งชี้การจำหน่ายโคในราคา 56,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (น้ำหนักมีชีวิต) ณ ระดับโรงฆ่าสัตว์

-โปรดอ่านหน้าถัดไป-

รัฐบาลคุมเข้มราคาโคมีชีวิตให้ทรงตัว ผู้ประกอบการย้ำปฏิบัติตามมาตรการรัฐ

อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ นาย Agung Suganda ระบุว่า ที่ประชุมได้ย้ำเรื่อง “วินัยด้านราคา” ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อคงเสถียรภาพราคาเนื้อโคในช่วงก่อนเทศกาลสำคัญ พร้อมรายงานผลการตรวจสอบเชิงสืบสวนว่า ภายหลังจากตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างเร่งด่วน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ยืนยันเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2569 ว่า ผู้ประกอบการขุนโค 3 ราย ซึ่งถูกกล่าวอ้างว่าจำหน่ายโคให้โรงฆ่าสัตว์ Dharma Jaya ในราคาสูงกว่าที่รัฐกำหนด แท้จริงจำหน่ายจากฟาร์มขุนในราคา 55,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (น้ำหนักมีชีวิต) ขณะที่อีกกรณีหนึ่งจำหน่ายให้โรงฆ่าสัตว์ในราคา 55,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งยังต่ำกว่าระดับ 56,000 รูเปียห์

ทั้งนี้ ผลการตรวจสอบภาคสนามชี้ว่า ราคา 56,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (น้ำหนักมีชีวิต) มีได้มีที่มาจากผู้ประกอบการขุนโค แต่เกิดจากธุรกรรมในระดับผู้กระจายสินค้าในขั้นตอนถัดไป ดังนั้น แม้จะมีการส่งผ่านราคาในชั้นการค้า ภาครัฐยังกำชับให้ราคาซื้อขาย ณ ระดับโรงฆ่าสัตว์ต้องยึดตามข้อตกลงที่ 56,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (น้ำหนักมีชีวิต) เพื่อให้ราคาปลายทางอยู่ภายใต้กรอบกำกับ

มาตรการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ราคาจำหน่ายเนื้อโคในตลาดไม่เกินเพดานราคาอ้างอิงจำหน่ายปลีกตามข้อกำหนดของหัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติ เลขที่ 12 ปี 2024 ซึ่งกำหนดราคาเพดานสำหรับผู้บริโภค ได้แก่ เนื้อโคส่วนขาหน้าไม่เกิน 130,000 รูเปียห์ และเนื้อโคส่วนขาหลังไม่เกิน 140,000 รูเปียห์ ด้านภาคธุรกิจ นายโจนี เลียโน ผู้อำนวยการบริหารสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจโคเนื้ออินโดนีเซีย (Gapuspindo) ยืนยันความพร้อมในการปฏิบัติตามนโยบายภาครัฐ และจะเร่งสื่อสารไปยังลูกค้าให้รับทราบว่า ราคา ณ ระดับโรงฆ่าสัตว์อยู่ที่ 56,000 รูเปียห์ โดยแม้มีการซื้อขายต่อระหว่างผู้กระจายสินค้าด้วยกัน ราคาที่โรงฆ่าสัตว์ยังคงต้องเป็นไปตามระดับดังกล่าว

ด้านการกำกับภายในโรงฆ่าสัตว์ นาย Irwan Nusyirwan ผู้อำนวยการธุรกิจขององค์การท้องถิ่น Perumda Dharma Jaya ยืนยันการเพิ่มความเข้มงวดในการตรวจตรา และจะประสานงานกับสมาคมเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็ว หากตรวจพบการฝ่าฝืน พร้อมใช้มาตรการขั้นเด็ดขาด รวมถึงยุติความสัมพันธ์ทางการค้ากับผู้ชำแหละที่จำหน่ายเกินราคาที่กำหนด และขอรับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ขณะเดียวกัน หน่วยเฉพาะกิจด้านอาหารของตำรวจแห่งชาติอินโดนีเซียแสดงความพร้อมสนับสนุนการกำกับราคาสินค้าอุปโภคบริโภคหลัก โดยเฉพาะเนื้อโค เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงสินค้าได้ในราคาที่เหมาะสมตลอดช่วงวันสำคัญทางศาสนา และคงความเพียงพอของอุปทานในระบบ

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2569

ศูนย์สัตวแพทย์ BUKITTINGGI สนับสนุน SFA ตรวจสอบโรงงาน เตรียมส่งออกไข่ไก่ไปสิงคโปร์

ศูนย์สัตวแพทย์ Bukittinggi Veterinary Center: BV ให้การสนับสนุนการตรวจประเมิน (audit) ของสำนักงานอาหารสิงคโปร์ (Singapore Food Agency: SFA) ณ บริษัท PT Agung Abadi Putra Mandiri: AAPM เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดสำหรับการส่งออกไข่บริโภคไปยังสิงคโปร์ การดำเนินการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจประเมินของ SFA ในประเทศอินโดนีเซีย ตามที่ระบุในหนังสือของกรมปศุสัตว์และสุขภาพสัตว์ เลขที่ B-29/PP.040/F.6/01/2026 ลงวันที่ 21 มกราคม 2569 เพื่อสนับสนุนกระบวนการตรวจประเมิน ศูนย์สัตวแพทย์ BV ได้ดำเนินการเก็บตัวอย่างแบบลากสวอบ (drag swab) และตัวอย่างสวอบสิ่งแวดล้อม (environmental swab) สำหรับการทดสอบเชื้อ Salmonella Enteritidis โดยตัวอย่างทั้งสองประเภทได้รับการตรวจวิเคราะห์ ณ ห้องปฏิบัติการของศูนย์สัตวแพทย์ BV ในฐานะส่วนหนึ่งของการทวนสอบระบบควบคุมเชื้อ Salmonella Enteritidis ในฟาร์มไข่ไก่ (layer farm) ขณะเดียวกัน การทดสอบตัวอย่างไข่ดำเนินการโดยศูนย์ทดสอบคุณภาพและการรับรองผลิตภัณฑ์จากสัตว์ (Animal Product Quality Testing and Certification Center: BPMSPH) ส่วนการทดสอบตัวอย่างอาหารสัตว์ดำเนินการโดย SFA โดยตรงตามระเบียบและข้อกำหนดของหน่วยงานกำกับดูแลสิงคโปร์

อนึ่ง กิจกรรมตรวจประเมินดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมจากหลายหน่วยงาน ได้แก่ คณะทำงานของบริษัท PT AAPM คณะผู้ตรวจประเมินจาก SFA คณะทำงานของบริษัท PT Japfa Comfeed หน่วยงานด้านปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ระดับอำเภอ/เขต Lima Puluh Kota หน่วยงานด้านปศุสัตว์และสุขภาพสัตว์ของจังหวัดสุมาตราตะวันตกในฐานะคณะผู้ตรวจระดับภูมิภาค ตลอดจนคณะทำงานของกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ ซึ่งประกอบด้วยสำนัก/กองที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักอาหารสัตว์ สำนักสุขภาพสัตว์ สำนักสาธารณสุขสัตวแพทย์ และสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมปศุสัตว์ รวมถึงคณะจากศูนย์สัตวแพทย์ BV ที่ร่วมสนับสนุนการปฏิบัติงาน

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียคุมเข้ม “สวัสดิภาพสัตว์-มาตรฐาน NKV” ยกระดับความปลอดภัยสินค้าไก่และไข่ ตอกย้ำอาหาร ASUH สำหรับผู้บริโภค

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเดินทางเยือนนายระดับการคุ้มครองผู้บริโภคผ่านการเพิ่มความปลอดภัยและคุณภาพของผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกภายในประเทศ โดยเพิ่มประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้หลักสวัสดิภาพสัตว์ควบคู่กับการเสริมความเข้มแข็งของ “หมายเลขควบคุมสัตว์แพทย์ (Veterinary Control Number: NKV)” อันเป็นกลไกเชิงระบบเพื่อรับรองอาหารจากสัตว์ที่ “ปลอดภัย มีสุขอนามัย สมบูรณ์ และสะอาด (ASUH)” สำหรับสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ตามข้อกำหนด ในหลายโอกาสที่ผ่านมา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย นาย Andi Amran Sulaiman ได้เน้นย้ำว่า สวัสดิภาพสัตว์เป็นองค์ประกอบสำคัญของความมั่นคงด้านอาหาร การพัฒนาที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม และพันธกรณีระดับโลก เพื่อให้การเลี้ยงดูสัตว์เป็นไปตามมาตรฐานที่เหมาะสม ซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับสุขภาพของผลผลิตและการคุ้มครองผู้บริโภค ขณะเดียวกัน อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ นาย Agung Suganda ได้ยืนยันความมุ่งมั่นให้ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่จำหน่ายในตลาดเป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยและสาธารณสุขสัตว์แพทย์ พร้อมระบุว่า แนวทาง ASUH เป็นกรอบรับรองคุณภาพที่ต้องยึดถืออย่างเคร่งครัด

สอดคล้องกับแนวนโยบายดังกล่าว ผู้อำนวยการด้านสาธารณสุขสัตว์แพทย์ นาย I Ketut Wiratha ชี้ว่า ภาคสัตว์ปีกมีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในการจัดหาโปรตีนจากสัตว์ของประเทศ โดยเนื้อสัตว์ปีกและไข่เป็นแหล่งอาหารหลักเนื่องจากมีราคาที่ประชาชนเข้าถึงได้และมี การกระจายสินค้าอย่างกว้างขวาง ดังนั้น การเสริมความเข้มแข็งของภาคส่วนนี้จำเป็นต้องดำเนินการอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ครอบคลุมการเลี้ยง การเชือดและชำแหละ ณ โรงฆ่าสัตว์ปีก (RPHU) การจัดการหลังเชือด การแปรรูป และการกระจายสินค้า โดยการเพิ่มกำลังการผลิตต้องดำเนินการควบคู่กับการประกันความปลอดภัยและคุณภาพสินค้า รวมทั้งการปฏิบัติด้านสวัสดิภาพสัตว์อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ยังระบุว่า NKV เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำกับมาตรฐานสุขลักษณะและสุขาภิบาล ตลอดจนยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและความเชื่อมั่นของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ

จากมุมมองการคุ้มครองผู้บริโภค มูลนิธิผู้บริโภคอินโดนีเซีย (Indonesian Consumers Foundation: YLKI) เน้นว่า ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับสินค้าที่ปลอดภัย มีทางเลือกที่ชัดเจน และได้รับข้อมูลอย่างโปร่งใส โดยผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกควรปราศจากการปนเปื้อนทางชีวภาพ เคมี และกายภาพ พร้อมมีข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับแหล่งที่มา กระบวนการผลิต การเก็บรักษา และการติดตาม ในทำนองเดียวกัน ผู้แทนจากคณะสัตวแพทยศาสตร์และชีวการแพทย์ IPB University อธิบายว่า หลักสวัสดิภาพสัตว์ที่ตั้งอยู่บนฐานวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์โดยตรงกับคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ โดยการจัดการสัตว์อย่างถูกต้องและลดความเครียดตั้งแต่การเลี้ยงจนถึงการเชือดช่วยส่งเสริมสุขภาพสัตว์ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และสนับสนุนระบบประกันความปลอดภัยอาหารให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

ในภาคอุตสาหกรรมบริษัท PT Charoen Pokphand Indonesia ระบุว่า การดำเนินแนวปฏิบัติด้านสวัสดิภาพสัตว์มีส่วนช่วยลดการใช้ยาปฏิชีวนะและลดอัตราการตายของสัตว์ ส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพสินค้าและความเชื่อมั่นของผู้บริโภค ขณะที่ บริษัท PT Inti Prima Satwa Sejahtera เสริมว่า การปรับปรุงระบบการเลี้ยง เช่น แนวทางการเลี้ยงแบบไม่ใช้กรง (cage-free) มีส่วนช่วยให้ได้ผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกที่ปลอดภัยและมีคุณภาพสูงขึ้น สุดท้าย กิจกรรมปิดท้ายด้วยการลงนาม “ปฏิญญาแสดงเจตนารมณ์ร่วมในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการด้านสวัสดิภาพสัตว์และ NKV” เพื่อเสริมความร่วมมือข้ามภาคส่วนในการยกระดับมาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์ สุขลักษณะและสุขาภิบาล ความโปร่งใสของผู้ประกอบการ การสื่อสารสาธารณะ และการคุ้มครองผู้บริโภค โดยกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียยืนยันการขับเคลื่อนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกภายในประเทศที่ปลอดภัย มีคุณภาพดี และมีราคาสมเหตุสมผลสำหรับประชาชน

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2569

BPDP ปรับบทบาทสู่แผนแม่บทสวนแห่งชาติ บูรณาการ “ปาล์มน้ำมัน-โกโก้-มะพร้าว” เสริมระบบกองทุนและยกระดับเกษตรกรรายย่อย

หน่วยงานบริหารกองทุนภาคสวน (Badan Pengelola Dana Perkebunan: BPDP) อยู่ระหว่างการปรับบทบาทและขยายขอบเขตการดำเนินงาน โดยเปลี่ยนจาก Badan Pengelola Dana Perkebunan Kelapa Sawit (BPD PKS) ไปสู่การเป็นหน่วยงานบริหารกองทุนด้าน “พืชเศรษฐกิจเชิงยุทธศาสตร์” แบบบูรณาการ ครอบคลุม ปาล์มน้ำมัน โกโก้ และมะพร้าว ภายใต้กรอบการพัฒนาตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อยกระดับการบริหารจัดการกองทุนให้มีเอกภาพ และสนับสนุนเกษตรกรรายย่อยในด้านการเพิ่มผลิตภาพและคุณภาพผลผลิตอย่างเป็นระบบ

นาย Normansyah Syahrudin ผู้อำนวยการฝ่ายการจตุสรเงินภาคต้นน้ำของ BPDP ระบุว่า การปรับโครงสร้างดังกล่าวเป็นแนวทางเชิงยุทธศาสตร์เพื่อเสริมความเข้มแข็งของระบบนิเวศภาคสวนระดับประเทศให้มีความยั่งยืนและครอบคลุม โดย BPDP จะเร่งดำเนิน “โครงการลำดับความสำคัญ” เพื่อสนับสนุนการแปรรูปเพิ่มมูลค่า (downstreaming) การเพิ่มผลิตภาพของเกษตรกรรายย่อย และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่แหล่งผลิตสินค้าโภคภัณฑ์หลัก ทั้งนี้ BPDP ได้ออกแบบ 6 โปรแกรมหลัก ที่ภาครัฐระดับท้องถิ่นสามารถเข้าถึงได้ ได้แก่

- (1) การปรับปรุง/ปลูกทดแทนสวน (replanting)
- (2) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- (3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- (4) การวิจัยและนวัตกรรม
- (5) การส่งเสริม/ประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตร และ
- (6) การสนับสนุนด้านความมั่นคงอาหาร การแปรรูปเพิ่มมูลค่า และการจัดหาเชื้อเพลิงชีวภาพจากพืช (biofuel feedstock)

นอกจากนี้ BPDP เน้นการประสานความร่วมมือกับรัฐบาลท้องถิ่นในเขตแหล่งผลิต โดยระบุความพร้อมในการทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เข้าถึงโครงการผ่านหน่วยงานด้านสวนของแต่ละพื้นที่ และได้ยกเวทีประชุมระดับชาติของ Apkasi ครั้งที่ 17 ณ Batam เป็นจุดเชื่อมการทำงานเชิงนโยบายระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ควบคู่การพัฒนาเครื่องมือดิจิทัลเพื่อเพิ่มความโปร่งใสและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงโครงการ ได้แก่ PSR Online สำหรับการยื่นสมัครโครงการ และ Smart PSR สำหรับติดตามการใช้จ่ายและผลการดำเนินงานแบบใกล้เคียงเวลาจริง (real-time)

ที่มา: Indoposco วันศุกร์ที่ 13 กุมภาพันธ์ 2569

อินโดนีเซียดัน “อุตสาหกรรมฮาลาล” เป็นยุทธศาสตร์ชาติ ยกระดับศักยภาพแข่งขันและรุกตลาดโลก

รัฐบาลอินโดนีเซียกำหนดการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ระดับชาติ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางการค้าในตลาดโลก โดยในเวที Metro TV Sharia Economic Forum ได้มีการย้ำว่า “ผลิตภัณฑ์ฮาลาล” ได้กลายเป็นสินค้าในตลาดสากลที่มีการเติบโตอย่างมีนัยสำคัญ จากแนวโน้มการบริโภคเพื่อสุขภาพและการตื่นตัวด้านมาตรฐานฮาลาลในหลายประเทศ ส่งผลให้โอกาสการขยายตลาดส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นาย Agus Gumiwang Kartasasmita ระบุว่า กระทรวงอุตสาหกรรมอินโดนีเซียได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลตั้งแต่ปี 2021 และจัดทำแผนที่นำทางอุตสาหกรรมฮาลาล 2025–2029 โดยมุ่งเสริมความเข้มแข็ง 5 สาขาอุตสาหกรรมการผลิต ได้แก่ (1) อาหารและเครื่องดื่ม (2) สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (3) เครื่องหนังและรองเท้า (4) เคมีและเภสัชภัณฑ์ และ (5) เครื่องใช้ในครัวเรือน

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลยังเผชิญข้อจำกัดสำคัญ อาทิ การพึ่งพาวัตถุดิบนำเข้า (เช่น เจลาติน เอนไซม์ และสารแต่งกลิ่นรส) ตลอดจนกระบวนการรับรองฮาลาลที่ยังมีความซับซ้อน ใช้เวลานาน และมีต้นทุนสูงเมื่อเทียบกับบางประเทศ จึงจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงห่วงโซ่อุปทานภายในประเทศ ปฏิรูประบบการรับรอง เพิ่มขีดความสามารถการผลิต และกำหนดยุทธศาสตร์การส่งออกอย่างมีเป้าหมาย เพื่อผลักดันให้อินโดนีเซียก้าวสู่ศูนย์กลางการผลิตและการกระจายสินค้าฮาลาลในระดับโลก

ที่มา: metrotvnews.com วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2569

น้ำตาลอาเรนอินทรีย์ยกระดับสู่ตลาดสากล ส่งออกยุโรปและออสเตรเลีย

กลุ่มเกษตรกร Akur X ผู้ผลิตน้ำตาลปาล์มจากต้นตาลอาเรนอินทรีย์ (gula aren) ในเขต Pacitan จังหวัดชวาตะวันออก สามารถขยายตลาดส่งออกผ่านนิติบุคคล CV Temon Agro Lestari ซึ่งมีฐานการผลิตในหมู่บ้าน Temon และเขต Arjosari โดยมีการจัดส่งสินค้าไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์ ปริมาณ 1 ตัน มาเลเซีย ปริมาณ 10 ตัน และออสเตรเลีย ปริมาณ 500 กิโลกรัม ซึ่งสะท้อนศักยภาพการแข่งขันของสินค้าเกษตรจากเกษตรกรรายย่อยภายใต้ข้อกำหนดด้านมาตรฐานและการรับรองอินทรีย์ในตลาดต่างประเทศ ในเชิงนโยบาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย นาย Andi Amran Sulaiman ให้ความสำคัญกับการยกระดับห่วงโซ่มูลค่า โดยมุ่งเน้น

- (1) การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง/การแปรรูปเชิงปลายน้ำ (downstreaming)
- (2) การรับรองมาตรฐาน (certification) และ
- (3) การพัฒนา “หมู่บ้านส่งออก”

เพื่อเพิ่มมูลค่าและยกระดับผลตอบแทนทางเศรษฐกิจให้แก่เกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรม ขณะเดียวกัน กรมพืชเศรษฐกิจได้ขับเคลื่อนความร่วมมือแบบบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคธุรกิจ เพื่อขยายการเข้าถึงตลาดและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องของสินค้าเกษตรภาคสวนและไร่ โดยเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2569 มีการจัดพิธีปล่อยสินค้าส่งออกน้ำตาลอาเรนอินทรีย์ของกลุ่มดังกล่าว ภายใต้กลไกความร่วมมือกับภาคเอกชน

ด้านการพัฒนาศักยภาพการผลิต กลุ่มเกษตรกร Akur X ได้รับการส่งเสริมภายใต้ “โครงการหมู่บ้านเกษตรกรอินทรีย์ฐานสินค้าเกษตรภาคสวนและไร่” โดยได้รับการสนับสนุนทั้งปัจจัยการผลิตและองค์ความรู้ อาทิ การสนับสนุนปุ๋ยสัตว์เคี้ยวเอื้องเพื่อใช้ประโยชน์ด้านปุ๋ยอินทรีย์ การจัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการผลิตปุ๋ยหมัก การฝึกอบรมก่อนการรับรอง (pre-certification) และการอำนวยความสะดวกด้านการรับรองมาตรฐานอินทรีย์ ส่งผลให้มีพื้นที่ปลูกตาลอาเรนที่ได้รับการรับรองอินทรีย์ 15.66 เฮกตาร์ ครอบคลุมเกษตรกร 25 ราย และมีศักยภาพการผลิตประมาณ 18 ตันต่อปี อีกทั้งการรับรองอินทรีย์ยังช่วยเพิ่มราคาจำหน่ายจาก 20,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม เป็น 30,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม โดย Abdul Roni Angkat ระบุว่า จะขยายการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มจำนวนผู้ประกอบการภาคสวนและไร่ที่สามารถยกระดับฐานการผลิตสู่ตลาดส่งออกต่อไป

ที่มา: *harian.news* วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2569

หมายเหตุ

น้ำตาลอาเรน (gula aren) คือ น้ำตาลปาล์ม (sugar palm) ที่ผลิตจากน้ำหวานของต้นตาลอาเรน

อินโดนีเซียเปิดรับการลงทุนโครงการฟาร์มโคแบบบูรณาการขนาดใหญ่ในกาลิมันตันกลาง เสริมการพึ่งพาตนเองด้านเนื้อและนม

รัฐบาลอินโดนีเซีย โดยกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียอยู่ระหว่างเชิญชวนนักลงทุนเข้าร่วมพัฒนาโครงการฟาร์มโคขนาดใหญ่ในจังหวัดกาลิมันตันกลาง โดยกำหนดเป้าหมายพัฒนาฝูงโคให้มีจำนวนสูงสุดประมาณ 200,000 ตัว ภายใต้แนวทางจัดตั้ง “ระบบนิเวศธุรกิจปศุสัตว์แบบบูรณาการ” เพื่อเสริมความมั่นคงด้านอุปทานเนื้อสัตว์ของประเทศ และสนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านเนื้อสัตว์และน้ำนม ผ่านศูนย์การผลิตปศุสัตว์สมัยใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน โครงการดังกล่าวตั้งอยู่ในเขต Sukamara บนพื้นที่ประมาณ 40,006 เฮกตาร์ โดยจะเริ่มนำโคเข้าพื้นที่ในระยะแรกไม่เกิน 1,000 ตัว ก่อนขยายกำลังการผลิตแบบค่อยเป็นค่อยไป ทั้งนี้ แนวทาง “อุตสาหกรรมโคแบบบูรณาการ (Integrated Cattle Industry)” จะรวมการผลิตโคเนื้อ โคนม และอุตสาหกรรมแปรรูปปลายน้ำไว้ภายในเขตการผลิตเดียวกัน พร้อมบูรณาการการเลี้ยงโคกับพื้นที่สวนปาล์มน้ำมัน โดยใช้ระบบปล่อยเล็มหญ้าในพื้นที่สวนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้อาหารสัตว์ ตลอดจนการจัดการมูลสัตว์เพื่อผลิตปุ๋ยอินทรีย์ อันช่วยเสริมความยั่งยืนของระบบการผลิต

กระทรวงเกษตรฯ ระบุว่า การพัฒนาจะอาศัยระบบทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์สมัยใหม่ ควบคู่กับการวิจัยหญ้าอาหารสัตว์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ชายขอบ รวมถึงการจัดตั้งโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อและนม และโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน นอกจากนี้ การเร่งรัดผลสัมฤทธิ์ของโครงการจำเป็นต้องอาศัยการปรับปรุงกฎระเบียบให้มีความคล่องตัวและความแน่นอนทางกฎหมาย ตลอดจนการจัดทำรูปแบบความร่วมมือ “แกนกลาง-พลาสมา” เพื่อให้ผู้ประกอบการรายใหญ่เป็นแกนกลาง และเกษตรกรรายย่อยเข้าร่วมเป็นคู่ค้า/หุ้นส่วนในห่วงโซ่การผลิต อีกทั้งเตรียมมาตรการสนับสนุนทางการเงินผ่านสินเชื่อเครดิตเพื่อธุรกิจประชาชน (People’s Business Credit: KUR) และการประกันภัยเพื่อลดความเสี่ยง โดยคาดว่าจะช่วยเพิ่มจำนวนแม่พันธุ์ สร้างการจ้างงาน และส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค พร้อมทั้งลดการพึ่งพาการนำเข้าในระยะยาว

ที่มา: en.antaranews.com วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2569

ส่งออกประมง อินโดนีเซีย ปี 2568 พุ่งแตะ 105 ล้านล้านรูเปียท์ สหรัฐฯ ยังเป็นตลาดหลัก พร้อมเดินทาง “SHRIMP OUTLOOK 2026” ยกระดับอุตสาหกรรมกุ้ง

การส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียในปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัว โดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) รายงานมูลค่าส่งออกรวมช่วงเดือนมกราคม-ธันวาคม 2568 อยู่ที่ 6.27 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 5.2 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ทั้งนี้ สหรัฐอเมริกาเป็นตลาดปลายทางหลัก คิดเป็นร้อยละ 31.8 (มูลค่า 1.99 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) รองลงมา ได้แก่ จีน อาเซียน (ASEAN) ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป (EU) โดย “กุ้ง” เป็นสินค้าส่งออกสำคัญอันดับหนึ่ง (มูลค่า 1.87 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) ตามด้วยทูน่า-คัตสึโอะ/ปลาโอ หมึก ปู/ปูม้า และสาหร่ายทะเล นอกจากนี้ ยังมีการระบุว่า ดุลการค้าสินค้าประมงปี 2568 เกินดุล 5.60 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และได้เตรียมมาตรการสำหรับปี 2569 เพื่อรักษาและขยายการเข้าถึงตลาด อาทิ การสนับสนุนผู้ส่งออกให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใหม่ของสหภาพยุโรปและสหรัฐฯ รวมถึงการหารือเชิงเทคนิคกับ สำนักงานบริหารมหาสมุทรและบรรยากาศแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (National Oceanic and Atmospheric Administration: NOAA) สำหรับการส่งออกปู/ปูม้า เป็นต้น

ส่งออกประมง อินโดนีเซีย ปี 2568 พุ่งแตะ 105 ล้านล้านรูเปียท์ สหรัฐฯ ยังเป็นตลาดหลัก พร้อมเดินทาง “SHRIMP OUTLOOK 2026” ยกระดับอุตสาหกรรมกุ้ง

เพื่อรักษาแนวโน้มการเติบโตดังกล่าวและต่อยอดศักยภาพการส่งออก ภาครัฐจึงให้ความสำคัญกับการกระจายตลาดไปยังประเทศและภูมิภาคอื่นควบคู่กัน พร้อมกำกับให้สินค้าเป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยอาหารระหว่างประเทศของผู้ซื้อหลักอย่างเคร่งครัด ขณะเดียวกัน ภาคสมาคมและผู้ประกอบการมีโอกาสขยายการลงทุนในเทคโนโลยีการแปรรูปสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มมูลค่าและยกระดับความสามารถในการแข่งขัน โดยมาตรการสนับสนุน เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ และการส่งเสริมนวัตกรรมด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีบทบาทต่อการรักษาความต่อเนื่องของผลการส่งออกในระยะถัดไป

สำหรับอุตสาหกรรมกุ้งซึ่งเป็นสินค้าส่งออกหลัก ได้มีการเปิดตัว “Shrimp Outlook 2026” ในฐานะแผนที่นำทางเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อเสริมความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ท่ามกลางความผันผวนของอุปสงค์โลกและการแข่งขันที่สูงขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การผลิตที่ยั่งยืน และการบูรณาการการพัฒนาต้นน้ำ-ปลายน้ำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทาน นอกจากนี้ ยังเน้นการปรับปรุงบ่อเลี้ยงแบบดั้งเดิมสู่ระบบกึ่งเข้มข้น การยกระดับมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพเพื่อลดความเสี่ยงจากโรคระบาด และการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สถาบันการเงิน และเกษตรกร เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงเงินทุนและอุปกรณ์การผลิตสมัยใหม่ อันเป็นฐานสำคัญต่อการเพิ่มขีดความสามารถด้านการส่งออกและการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ที่มา: [msn.com](https://www.msn.com) วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2569 และ [katadata.co.id](https://www.katadata.co.id) 19 กุมภาพันธ์ 2569

อินโดนีเซียบรรลุข้อตกลงภาษีกับสหรัฐฯ ปรับลดอัตราภาษีเหลือร้อยละ 19

อินโดนีเซียและสหรัฐอเมริกาได้บรรลุข้อตกลงการค้าและลงนามอย่างเป็นทางการ เพื่อปรับลดอัตราภาษีที่สหรัฐฯ เรียกเก็บต่อสินค้านำเข้าจากอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เหลือร้อยละ 19 จากเดิมร้อยละ 32 โดยฝ่ายจากรัฐสามารถเจรจาให้สินค้าส่งออกหลัก ได้แก่ น้ำมันปาล์ม รวมถึงสินค้าโภคภัณฑ์สำคัญอีกหลายรายการ ได้รับการยกเว้นภาษีข้อตกลงดังกล่าวลงนาม ณ กรุงวอชิงตัน โดยรัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย นาย Airlangga Hartarto และผู้แทนการค้าสหรัฐฯ Jamieson Greer ภายหลังจากเจรจาต่อเนื่องเป็นเวลาหลายเดือน ทั้งนี้ รมว. Airlangga ให้สัมภาษณ์ผ่านการแถลงข่าวออนไลน์ว่า ข้อตกลงฉบับนี้ “เคารพอธิปไตยของทั้งสองประเทศ” และเป็นข้อตกลงแบบ “ได้ประโยชน์ร่วมกัน” (win-win) สำหรับทั้งสองฝ่าย โดยน้ำมันปาล์มนับเป็นรายการยกเว้นที่มีนัยสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 9 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของอินโดนีเซีย นอกจากนี้ กาแฟ โกโก้ ยางพารา และเครื่องเทศจากอินโดนีเซีย จะได้รับสิทธิปลอดภาษีเช่นเดียวกัน

ในเชิงเปรียบเทียบ อัตราร้อยละ 19 ดังกล่าวอยู่ในระดับเดียวกับข้อตกลงที่สหรัฐฯ ทำกับประเทศคู่แข่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อาทิ มาเลเซีย กัมพูชา ไทย และฟิลิปปินส์ ขณะที่เวียดนามมีอัตราสูงกว่าเล็กน้อยที่ร้อยละ 20 ส่วนมาเลเซียซึ่งเป็นผู้ส่งออกน้ำมันปาล์มรายสำคัญ ก็ได้รับข้อยกเว้นภาษีสำหรับน้ำมันปาล์ม รวมถึงโกโก้และยางพาราเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ข้อตกลงนี้เกิดขึ้นภายหลังตลาดอินโดนีเซียเผชิญแรงกดดันตั้งแต่ต้นปี 2569 จากหลายปัจจัย ได้แก่ ค่าเงินของผู้จัดทำดัชนีตลาดหุ้นระดับโลก Morgan Stanley Capital International (MSCI) เมื่อเดือนก่อนว่าตลาดหุ้นอินโดนีเซียมีความเสี่ยงถูกปรับลดสถานะเป็น “ตลาดชายขอบ” (frontier market) จากประเด็นความโปร่งใส ตลอดจนการที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือทางการเงินระดับโลก (Moody’s) ปรับลดแนวโน้มอันดับความน่าเชื่อถือของประเทศเมื่อสองสัปดาห์ก่อน โดยให้เหตุผลเกี่ยวกับความสามารถในการคาดการณ์นโยบายที่ลดลง

ยิ่งไปกว่านั้น ผู้อำนวยการบริหาร CSIS นาย Yose Rizal Damuri ให้ความเห็นว่า ความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่ออินโดนีเซียอาจปรับดีขึ้นหากรัฐบาลอินโดนีเซียนำข้อตกลงกับสหรัฐฯ ไปต่อยอดเป็นฐานสำหรับการปฏิรูปเพิ่มเติม โดยเฉพาะการทำให้ข้อผูกพันบางประการมีลักษณะเป็นพหุภาคี และใช้เป็นกรอบในการผ่อนคลายนโยบายกึ่งเบี่ยง ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มความไว้วางใจต่ออินโดนีเซียได้ ทั้งนี้ ภายใต้อัตราภาษีดังกล่าว ผลผลิตสิ่งส่งออกจากอินโดนีเซียจะอยู่ภายใต้อัตราภาษีร้อยละ 0 ผ่านกลไกโควตาที่อยู่ระหว่างการหารือในรายละเอียด โดยโควตาจะกำหนดจากปริมาณการใช้วัตถุดิบจากสหรัฐฯ เช่น ฝ้ายและเส้นใยสังเคราะห์ในกระบวนการผลิตสิ่งส่ง

ที่มา: reuters.com วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569

ประธานาธิบดีอินโดนีเซียระบุ การขยายตัวเศรษฐกิจปี 2569 มีแนวโน้มสูงกว่าเป้าหมาย

เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2569 ณ เวทีสัมมนาเศรษฐกิจ ประธานาธิบดี Prabowo Subianto กล่าวว่า เศรษฐกิจอินโดนีเซียมีพัฒนาการเชิงประจักษ์ และคาดว่า การขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2569 จะสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยระบุว่าภาคธุรกิจรับรู้ถึงผลเชิงบวกของโครงการอาหารฟรี (Free Meals Programme) ต่อการเพิ่มอุปสงค์และการบริโภคภายในประเทศ ในโอกาสเดียวกัน ประธานาธิบดี Prabowo กล่าวเพิ่มเติมว่า โครงการสำคัญของรัฐบาล ได้แก่ โครงการอาหารฟรี การพัฒนาสหกรณ์ระดับหมู่บ้าน และการพัฒนาหมู่บ้านประมง จะเป็นกลไกสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยโครงการอาหารฟรีมีส่วนช่วยสร้างการจ้างงานและเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร นอกจากนี้ ยังระบุว่าได้หารือกับผู้นำภาคอุตสาหกรรม ซึ่งให้ข้อมูลว่าโครงการดังกล่าวมีส่วนยกระดับการบริโภค พร้อมย้ำว่านโยบายดังกล่าวมีเป้าหมายการแจกจ่ายโดยปราศจากกรอบกำกับดูแลทางเศรษฐกิจและการบริหารจัดการ

รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจ นาย Airlangga Hartarto กล่าวว่า เศรษฐกิจอินโดนีเซียมีศักยภาพขยายตัวร้อยละ 5.6 ในปี 2569 สูงกว่าเป้าหมายทางการที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 5.4 โดยมีแรงหนุนจากโครงการลงทุนที่ริเริ่มโดยกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ Danantara Indonesia (Danantara) และรัฐบาล พร้อมระบุว่า ความเชื่อมั่นและบรรยากาศการลงทุนปรับตัวดีขึ้น ซึ่งสะท้อนจากการฟื้นตัวของภาวะตลาดในสัปดาห์ดังกล่าว ขณะเดียวกัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นาย Purbaya Yudhi Sadewa กล่าวต่อที่ประชุมว่า ในไตรมาส 1 ปี 2569 คาดว่าอัตราการเติบโตจะอยู่ในช่วงร้อยละ 5.5-6 โดยมีแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายภาครัฐ 809 ล้านล้านรูเปียห์ (ประมาณ 48,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ซึ่งรวมงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาหารฟรี

ด้านประธานเจ้าหน้าที่บริหารกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ Danantara นาย Rosan Roeslani กล่าวว่า Danantara เตรียมเริ่มก่อสร้างโครงการแปรรูปทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มเติมอีก 14 โครงการ มูลค่า 19,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยยังมีได้ระบุดำเนินการอยู่ ทั้งนี้ ระบุว่าอุตสาหกรรมแปรรูปทรัพยากรธรรมชาติจะมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ โดยให้ความสำคัญกับธรรมาภิบาล ความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อลูกค้า พร้อมกันนี้ แจ้งว่าเมื่อสัปดาห์ก่อน Danantara ได้เปิดตัวโครงการแปรรูปทรัพยากรธรรมชาติ 6 โครงการ มูลค่า 7,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และยังมีแผนลงทุน 202.4 ล้านล้านรูเปียห์ในปี 2569 สำหรับศูนย์ข้อมูล ภาคเกษตร และโครงการแปรรูปขยะเป็นพลังงาน (ประมาณ 12,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) โดยในจำนวนดังกล่าวรวมแพลตฟอร์มพัฒนาศูนย์ข้อมูลมูลค่า 21 ล้านล้านรูเปียห์ (ประมาณ 1,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ร่วมกับผู้ให้บริการระดับโลก

ที่มา: theedgemaalaysi.com วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2569

อินโดนีเซียขยายการเข้าถึงตลาดส่งออกสินค้าประมงไปยังตุรกีและจีน ภายหลังหน่วยแปรรูป 57 แห่งได้รับใบอนุญาตส่งออก

อินโดนีเซียบรรลุความคืบหน้าด้านการกำกับดูแลการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมง โดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) แจ้งว่า หน่วยแปรรูปสัตว์น้ำ (fish processing units: UPI) รวม 57 แห่ง ได้รับหมายเลขอนุมัติ (approval number) สำหรับการส่งออกปลาและผลิตภัณฑ์ประมงไปยังตุรกีและจีน ภายหลังการประสานงานกับหน่วยงานผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศ ซึ่งช่วยขยายช่องทางการเข้าถึงตลาดต่างประเทศของอุตสาหกรรมประมงอินโดนีเซียเพิ่มเติมอย่างเป็นรูปธรรม

ตามข้อมูลของ KKP กระบวนการเสนอรายชื่อ UPI เพื่อขออนุมัติส่งออกมิใช่เพียงการยื่นรายชื่อสถานประกอบการเท่านั้น แต่ต้องผ่านการตรวจสอบทางเทคนิค (technical verification) และการจัดทำเอกสาร/แบบสอบถามตามข้อกำหนดของหน่วยงานกำกับดูแลของตุรกีและจีน โดย UPI ที่ได้รับการเสนอชื่อจะต้องได้รับการรับรองระบบ HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point) และปฏิบัติตามมาตรฐานด้านสุขาภิบาล (sanitation) สุลักษณะ (hygiene) และความปลอดภัยอาหารจากสัตว์น้ำ (fish food safety) ตามเกณฑ์สากล

ในเชิงผลการอนุมัติ KKP ระบุว่า จาก UPI ที่เสนอไปยังตุรกีจำนวน 56 แห่ง ได้รับหมายเลขอนุมัติแล้ว 52 แห่ง ขณะที่อีก 4 แห่งยังอยู่ระหว่างการตรวจสอบ ส่วน UPI ที่เสนอไปยังจีนจำนวน 5 แห่ง ได้รับอนุมัติครบทั้งหมด ทั้งนี้ ฝ่ายอินโดนีเซียให้ความสำคัญกับการขออนุมัติสำหรับตลาดตุรกีเป็นพิเศษ เนื่องจากหน่วยงานกำกับดูแลของตุรกีกำลังจะใช้ระบบนำเข้าใหม่ Approved Establishment System of the Republic of Türkiye (TROIS) ซึ่งกำหนดให้เฉพาะบริษัทที่ได้รับอนุมัติและขึ้นทะเบียนในระบบเท่านั้นที่สามารถส่งออกสินค้าไปยังตลาดดังกล่าวได้

ด้านศักยภาพตลาด KKP ประเมินว่า ตุรกีเป็นตลาดที่มีแนวโน้มเติบโตสำหรับสินค้าประมงอินโดนีเซีย โดยข้อมูลปี 2568 ระบุว่า สินค้าประมงหลัก 7 รายการที่ส่งออกไปตุรกี (รวมถึงปลาคัตสึโอะ/ปลาทูน่าลายทาง ปลาทูน่า และคาราจีแนน) มีปริมาณรวมประมาณ 2,600 ตัน มูลค่า 4.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่จีนยังคงเป็นตลาดส่งออกสำคัญขนาดใหญ่ของอินโดนีเซีย โดยมีสินค้าประมงที่ส่งออกไปจีนถึง 1,080 ประเภท และในปี 2568 มีปริมาณส่งออกรวม 491,528 ตัน มูลค่า 1.04 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ครอบคลุมสินค้าหลัก เช่น ปลาหมึกแช่แข็ง สาหร่ายหลายชนิด และปลาแถบบริบบอนแช่แข็ง เป็นต้น

ที่มา : *finance.detik.com* วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2569 และ *en.antaraneews.com* วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2569

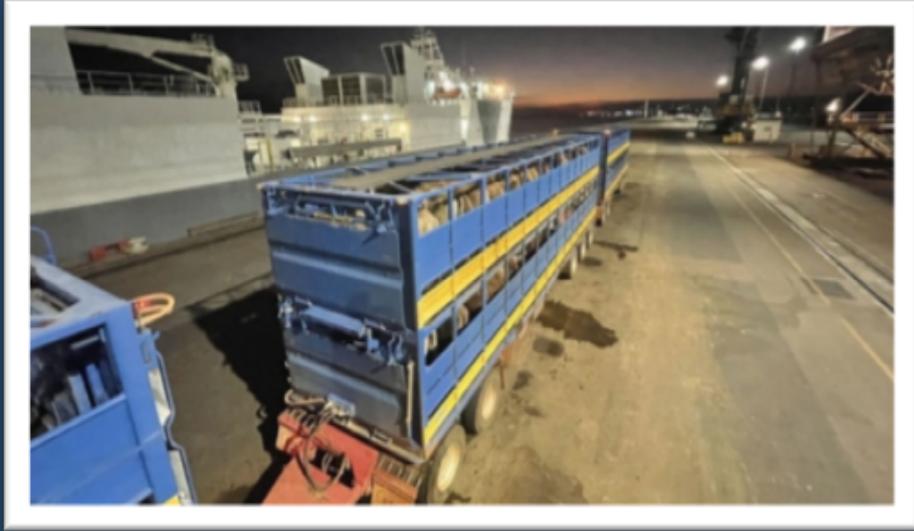
อินโดนีเซียผ่านการรับรองหอยแครงมีชีวิต 300 กก. สำหรับส่งออกในประเทศไทย

หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Agency: IQA) ได้ดำเนินการตรวจสอบและออกหนังสือรับรองสำหรับการส่งออกหอยแครงมีชีวิต (live blood cockles) ปริมาณ 300 กิโลกรัม ไปยังประเทศไทยได้สำเร็จ โดยยืนยันว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นไปตามข้อกำหนดด้านกักกันและความปลอดภัยอาหารระหว่างประเทศอย่างครบถ้วน การดำเนินการครั้งนี้มีความสำคัญต่อการรักษาความต่อเนื่องของการส่งออกสินค้าอาหารทะเลมีชีวิต และลดความเสี่ยงจากการถูกปฏิเสธสินค้า ณ ประเทศปลายทาง กระบวนการตรวจสอบดังกล่าวดำเนินการ ณ สถานกักกันปลา (Fish Quarantine Facility) ของบริษัท PT Mitra Jaya Malut โดยครอบคลุมทั้งการตรวจประเมินทางกายภาพ (physical inspection) และการตรวจทางคลินิก (clinical checks) ควบคู่กับการตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารส่งออกอย่างละเอียด ทั้งนี้ การกำกับดูแลเชิงรุกในขั้นตอนก่อนส่งออกมีบทบาทสำคัญในการป้องกันความเสี่ยงต่อการได้รับแจ้ง Notification of Non-Compliance (NNC) จากหน่วยงานของไทย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการนำเข้าและความเชื่อมั่นทางการค้า

นอกจากนี้ การดำเนินพิธีการส่งออกผ่านระบบบูรณาการ Single Submission (SSM) QC ร่วมกับกรมศุลกากรของอินโดนีเซีย ยังเป็นกลไกที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการอนุมัติและการติดตามกำกับสินค้า และส่งเสริมความเชื่อมั่นต่อมาตรฐานคุณภาพของสินค้าประมงอินโดนีเซียในตลาดต่างประเทศ ในเชิงเศรษฐกิจ ความสำเร็จด้านการรับรองและการควบคุมมาตรฐานการส่งออกสินค้าเกษตรและสินค้าประมงทางทะเลอย่างต่อเนื่อง มีแนวโน้มสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค ตลอดจนเสริมบทบาทของอินโดนีเซียในฐานะผู้ส่งมอบอาหารทะเลที่มีความน่าเชื่อถือในตลาดโลก

มาตรการเพดานราคาช่วงรอมฎอนชะลอการส่งออกโค ขณะที่เดือนเมษายนคาดปริมาณการค้าฟื้นตัว

ในช่วงต้นปี 2569 การส่งออกโคมีชีวิตจากออสเตรเลียตอนเหนือไปยังอินโดนีเซียมีแนวโน้มชะลอลง โดยปัจจัยสำคัญมาจากการที่รัฐบาลอินโดนีเซียนำมาตรการกำหนดเพดานราคาจำหน่ายชั่วคราวสำหรับโคขุนที่มีน้ำหนักพร้อมเชือดมาใช้ในช่วงเดือนรอมฎอนและเลอบารัน (เทศกาลอีดิลฟิตรี) เพื่อควบคุมราคาจำหน่ายเนื้อโคให้อยู่ในระดับที่ผู้บริโภคเข้าถึงได้ มาตรการดังกล่าวส่งผลให้ราคาจำหน่ายของผู้ประกอบการขุนโคเชิงพาณิชย์ (feedlot) ปรับลดลง จนอยู่ในระดับต่ำกว่าต้นทุน หรือระดับราคาที่ผู้ประกอบการในอินโดนีเซียสามารถรับซื้อโคมีชีวิตจากออสเตรเลียได้อย่างคุ้มค่าเชิงพาณิชย์ จึงกดดันความสามารถในการทำกำไรของทั้งผู้ส่งออกและผู้นำเข้า

อย่างไรก็ตาม ในช่วงประมาณหกสัปดาห์แรกของปี ยังคงมีการส่งออกโคจากออสเตรเลียไปยังอินโดนีเซียประมาณ 20,000 ตัว ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับค่อนข้างจำกัดเมื่อเทียบกับรูปแบบการค้าในช่วงที่ปริมาณการส่งออกมักเร่งตัวตามฤดูกาล ทั้งนี้ การที่เดือนรอมฎอนในปีนี้อยู่ในช่วงกุมภาพันธ์-มีนาคมเร็วกว่าปกติ มีส่วนทำให้การส่งออกเร่งตัวล่วงหน้าไปแล้วในช่วงเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคมของปีก่อน โดยมีรายงานว่าปริมาณส่งออกไปอินโดนีเซียอยู่ในระดับเกือบ 140,000 ตัว ขณะเดียวกัน ภาคเอกชนบางส่วนประเมินว่าเพดานราคาดังกล่าวอาจมีผลบังคับใช้เฉพาะในช่วงรอมฎอนเท่านั้น แต่ยังคงมีความไม่แน่นอน เนื่องจากยังไม่ปรากฏการยืนยันอย่างชัดเจนจากภาครัฐอินโดนีเซียเกี่ยวกับช่วงเวลาสิ้นสุดของมาตรการ

หากเพดานราคาปรับกลับสู่ระดับที่เอื้อต่อการนำเข้าภายหลังสิ้นสุดรอมฎอนตามที่หลายฝ่ายคาดการณ์ ความต้องการนำเข้าโคเข้าสู่ระบบฟีดล๊อตของอินโดนีเซียมีแนวโน้มฟื้นตัวในช่วงเดือนเมษายน ซึ่งเป็นช่วงที่ปริมาณโคจากการต้อนรับแรกของฤดูแล้งเริ่มเข้าสู่ตลาดตามฤดูกาล ประกอบกับแนวโน้มอุปทานโคของออสเตรเลียที่ยังอยู่ในระดับแข็งแกร่งจากสภาพฤดูกาลที่เอื้ออำนวยต่อเนื่องหลายปี และความต้องการจำหน่ายของผู้เลี้ยงเพื่อเพิ่มสภาพคล่องทางการเงิน อย่างไรก็ตาม ปัจจัยเสี่ยงสำคัญยังคงเป็นสภาพอากาศเป็ยกขึ้นในหลายพื้นที่ของออสเตรเลียตอนเหนือ ซึ่งอาจทำให้การต้อน การรวบรวมโค (mustering) และการขนส่งล่าช้าออกไป ทั้งนี้ ข้อมูลการส่งออกอย่างเป็นทางการประจำเดือนมกราคมของกระทรวงเกษตร ประมง และป่าไม้ของออสเตรเลียระบุว่า ออสเตรเลียส่งออกโครวม 23,497 ตัว ไปยัง 8 ปลายทาง ได้แก่ กาตาร์ บรูไน ฟิลิปปินส์ ซาราวัก ปากีสถาน ตุรกี เวียดนาม และอินโดนีเซีย

ที่มา : beefcentral.com วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2569

อินโดนีเซียย้ำ สินค้าสหรัฐฯ ต้องมีใบรับรองฮาลาลก่อนจำหน่ายในประเทศ

รัฐบาลอินโดนีเซียยืนยันอีกครั้งว่า สินค้านำเข้าจากสหรัฐอเมริกาทุกรายการที่อยู่ในกลุ่มสินค้าซึ่งกฎหมายกำหนดให้ต้องเป็นฮาลาล จะต้องได้รับการรับรองฮาลาลก่อน จึงจะสามารถวางจำหน่ายหรือหมุนเวียนในตลาดอินโดนีเซียได้ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการประกันผลิตภัณฑ์ฮาลาล (Halal Product Assurance Law) ของประเทศ โดยหน่วยงานจัดการการประกันผลิตภัณฑ์ฮาลาล (BPJPH) เน้นย้ำว่า ข้อกำหนดดังกล่าวยังคงมีผลบังคับใช้อย่างครบถ้วนต่อสินค้านำเข้า รวมถึงสินค้าจากสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ BPJPH ชี้แจงว่า แม้อินโดนีเซียจะมีความตกลงการยอมรับร่วม (Mutual Recognition Agreement: MRA) กับสถาบันฮาลาลต่างประเทศ แต่ความตกลงดังกล่าวมิได้เป็นการยกเว้นข้อกำหนดการรับรองฮาลาลสำหรับสินค้าที่เข้าชายฝั่ง หากแต่เป็นกลไกที่ทำให้ใบรับรองฮาลาลซึ่งออกโดยสถาบันฮาลาลต่างประเทศที่ได้รับการรับรอง สามารถได้รับการยอมรับในอินโดนีเซียผ่านกระบวนการที่สะดวกขึ้น โดยสินค้าที่ต้องมีการรับรองยังคงต้องแสดงฉลากฮาลาลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องของอินโดนีเซีย

ในด้านนโยบาย เจ้าหน้าที่ระบุว่า แนวทางดังกล่าวช่วยเสริมความชัดเจนด้านการกำกับดูแลและการคุ้มครองผู้บริโภคควบคู่กับการสนับสนุนความร่วมมือทางการค้าระหว่างประเทศ โดยสถาบันฮาลาลต่างประเทศที่ขึ้นทะเบียนและได้รับการรับรองแล้วในสหรัฐอเมริกาสามารถออกใบรับรองที่อินโดนีเซียยอมรับได้ ขณะที่สินค้าที่ไม่ใช่ฮาลาลได้รับการยกเว้นจากข้อบังคับการรับรองฮาลาล แต่ต้องแสดงข้อความกำกับว่าเป็นสินค้าไม่ฮาลาลอย่างชัดเจนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด แนวทางนี้สอดคล้องกับการดำเนินงานของอินโดนีเซียในการรักษาความสม่ำเสมอของมาตรฐานฮาลาล และเพิ่มความโปร่งใสของตลาดสำหรับสินค้านำเข้า รวมถึงสินค้าจากสหรัฐอเมริกา

ที่มา : en.antaranews.com วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2569

ครั้งแรก อินโดนีเซียส่งออกข้าวพรีเมียมสำหรับฮัจญ์ 2,280 ตัน ไปซาอุดีอาระเบีย

นาย Ahmad Rizal Ramdhani ผู้อำนวยการใหญ่หน่วยงานโลจิสติกส์ด้านอาหารของรัฐ (Bulog) เปิดเผยภายหลังการประชุมประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ณ กระทรวงประสานงานด้านกิจการอาหาร กรุงจาการ์ตา ว่า Bulog อยู่ระหว่างเตรียมการส่งออกข้าวสารพรีเมียมที่ผลิตภายในประเทศ จำนวน 2,280 ตัน ไปยังราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย โดยมีกำหนดเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2569 ซึ่งนับเป็นการส่งออกข้าวจากอินโดนีเซียไปต่างประเทศครั้งแรกเพื่อรองรับการบริโภคของผู้แสวงบุญฮัจญ์ ทั้งนี้ การขนส่งจะดำเนินการเป็น 2 ระยะ ได้แก่ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ และวันที่ 4 มีนาคม 2569

ในด้านมูลค่าทางเศรษฐกิจ การส่งออกครั้งนี้มีมูลค่าประมาณ 150,000 ล้านบาท (ประมาณ 9.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) โดยสินค้าจะขนส่งจากท่าเรือ Tanjung Priok กรุงจาการ์ตา ไปยังท่าเรือ Jeddah ก่อนที่ผู้นำเข้าในพื้นที่จะดำเนินการกระจายสินค้าไปยังครัวเรือนประกอบอาหารสำหรับผู้แสวงบุญ ทั้งนี้ การจัดส่งแบบแบ่งเป็นสองระยะมีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารความเสี่ยงด้านโลจิสติกส์ และรักษาระดับปริมาณสำรองสินค้าในกรณีเกิดเหตุขัดข้องระหว่างการเดินเรือ ซึ่งคาดว่าจะใช้ระยะเวลาขนส่งประมาณ 5-6 สัปดาห์

ในด้านมาตรฐานสินค้า ข้าวที่ส่งออกดังกล่าวเป็นข้าวระดับพรีเมียม โดยมีคุณลักษณะตามข้อกำหนดทางเทคนิคที่ได้ตกลงร่วมกันไว้ล่วงหน้า กล่าวคือ กำหนดให้มีอัตราข้าวหักไม่เกินร้อยละ 5 และมีค่าความชื้นต่ำกว่าร้อยละ 14 ซึ่งเป็นเกณฑ์สำคัญต่อการคงคุณภาพระหว่างการขนส่งและการจัดเก็บ การดำเนินการครั้งนี้จึงเป็นการยืนยันศักยภาพของอินโดนีเซียในการจัดหาข้าวพรีเมียมจากกำลังการผลิตภายในประเทศ เพื่อรองรับความต้องการสำหรับภารกิจฮัจญ์ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณข้าวสำหรับการบริโภคภายในประเทศ

ในด้านการกำกับดูแลตามมาตรฐานระหว่างประเทศ หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Agency: IQA) ระบุว่า “บทบาทของงานกักกัน” เป็นปัจจัยสำคัญต่อการยอมรับสินค้าส่งออกในประเทศปลายทาง โดยเฉพาะการรับรองว่าสินค้าเป็นไปตามข้อกำหนดด้านสุขอนามัยพืช (phytosanitary requirements) และความปลอดภัยอาหารของซาอุดีอาระเบีย ทั้งนี้ หน่วยงานกักกันได้ดำเนินการตรวจสอบแบบครบวงจร ตั้งแต่การตรวจสอบสภาพสินค้า การเก็บตัวอย่าง การตรวจเอกสาร ตลอดจนการออกใบรับรองสุขอนามัยพืช (Phytosanitary Certificate: PC) ขณะที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมออกใบรับรองสุขภาพ (Health Certificate: HC) และตรวจสอบความพร้อมของตู้คอนเทนเนอร์ก่อนส่งออก กระบวนการดังกล่าวมีบทบาทเสมือน “ด่านควบคุมคุณภาพ” (quality gate) เพื่อลดความเสี่ยงจากการถูกปฏิเสธสินค้า การส่งกลับ (re-export) หรือการทำลายในประเทศปลายทาง

นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ยังเน้นย้ำถึงการบูรณาการการทำงานระหว่าง Bulog หน่วยงานด้านอาหาร กระทรวงที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานกักกัน เพื่อให้กระบวนการโลจิสติกส์ดำเนินไปอย่างราบรื่น ควบคู่กับการกำกับดูแลด้านความปลอดภัยอาหารและการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ขณะเดียวกัน มีการบริหารจัดการสต็อกอย่างรอบคอบ เพื่อให้ปริมาณสำรองข้าวของประเทศยังคงอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ ความคืบหน้าดังกล่าวไม่เพียงสนับสนุนสวัสดิภาพของผู้แสวงบุญชาวอินโดนีเซียเท่านั้น แต่ยังช่วยเสริมบทบาทของอินโดนีเซียในตลาดการค้าอาหารระหว่างประเทศ และเอื้อต่อการขยายตลาดส่งออกข้าวไปยังประเทศอื่นในระยะต่อไป โดยเฉพาะตลาดตะวันออกกลาง

ที่มา : en.antaranews.com วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2569

ส่งออกยางธรรมชาติสุมาตราเหนือลดลงในเดือนมกราคม 2569 ขณะที่ราคาตลาดโลกปรับตัวแข็งแกร่ง

การส่งออกยางธรรมชาติของจังหวัดสุมาตราเหนือในเดือนมกราคม 2569 มีปริมาณรวม 18,467 ตัน ลดลง 737 ตัน หรือประมาณร้อยละ 3.8 เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2568 ซึ่งมีปริมาณส่งออก 19,204 ตัน ทั้งนี้ นายเอดี อีร์วันชะห์ (Edy Irwansyah) เลขาธิการบริหารสมาคมบริษัทยางอินโดนีเซีย (Gapkindo) สาขาสุมาตราเหนือ ระบุว่า การปรับลดลงดังกล่าวมีสาเหตุสำคัญจากอุปสงค์ที่ชะลอตัวในประเทศปลายทางหลักบางแห่ง ประกอบกับปัจจัยฤดูกาลที่ส่งผลต่อการผลิตและการค้ายางธรรมชาติในตลาดโลก ในด้านโครงสร้างตลาดปลายทาง ยางธรรมชาติจากสุมาตราเหนือในเดือนมกราคม 2569 ถูกส่งออกไปยัง 24 ประเทศ โดย 5 ประเทศปลายทางหลัก ได้แก่ ญี่ปุ่น ซึ่งครองสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 37.35 รองลงมา ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 15.07 บราซิล ร้อยละ 9.93 จีน ร้อยละ 6.77 และสหราชอาณาจักร ร้อยละ 3.82 ซึ่งยังคงเป็นตลาดหลักที่รองรับปริมาณการส่งออกส่วนใหญ่ของสุมาตราเหนืออย่างต่อเนื่อง

ขณะเดียวกัน การส่งออกไปยัง 9 ประเทศในภูมิภาคยุโรปมีสัดส่วนรวมประมาณร้อยละ 9.5 โดยมีเยอรมนีเป็นปลายทางสำคัญที่สุดที่ร้อยละ 2.73 ตามด้วยโปแลนด์ ร้อยละ 1.53 สเปน ร้อยละ 1.42 ลักเซมเบิร์ก ร้อยละ 1.09 และโรมาเนีย ร้อยละ 0.87 ส่วนสโลวีเนียอยู่ที่ร้อยละ 0.55 ขณะที่ฝรั่งเศส อิตาลี และบัลแกเรีย มีสัดส่วนประเทศละประมาณร้อยละ 0.44 ทั้งนี้ การลดลงของปริมาณส่งออกในเดือนมกราคม 2569 ส่วนหนึ่งเกิดจากกิจกรรมภาคอุตสาหกรรมปลายน้ำในประเทศผู้บริโภครายใหญ่บางแห่งชะลอตัวในช่วงวันหยุดตรุษจีน โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย ส่งผลให้มีการชะลอคำสั่งซื้อ

นอกจากนี้ ปัจจัยตามฤดูกาล เช่น ช่วงผลัดใบของต้นยาง (wintering period) ในประเทศผู้ผลิตหลักของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงอินโดนีเซีย มีผลกระทบต่อระดับผลผลิตและปริมาณวัตถุดิบในตลาด เนื่องจากผลผลิตของต้นยางลดลงตามธรรมชาติ และกิจกรรมกรีดยางดำเนินได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ อีกประการหนึ่ง การปรับระดับสินค้าคงคลังของอุตสาหกรรมยางล้อโลก รวมถึงท่าทีระมัดระวังของผู้ประกอบการต่อพัฒนาการเศรษฐกิจโลก ยังเป็นปัจจัยที่กดดันผลการส่งออก โดยผู้ซื้อบางส่วนเลื่อนการสั่งซื้อเพื่อรอดูทิศทางราคาในตลาด

อย่างไรก็ตาม ราคายางธรรมชาติในตลาดโลกมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นตั้งแต่ต้นปี โดยราคาเฉลี่ยสัญญาอ้างอิง SICOM TSR20 ในเดือนมกราคม 2569 อยู่ที่ 184.27 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัม และเพิ่มขึ้นเป็น 193.76 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัม ในเดือนกุมภาพันธ์ 2569 ขณะที่ราคาปิดชำระบัญชี ณ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2569 อยู่ที่ 204.8 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัม การปรับตัวขึ้นดังกล่าวได้รับแรงสนับสนุนจากอุปทานโลกที่ตั้งตัวในช่วงผลัดใบ รวมถึงการคาดการณ์ว่าอุปสงค์จากอุตสาหกรรมยางล้อโลกจะทรงตัวในระดับที่เหมาะสม

สำหรับเดือนมีนาคม 2569 คาดว่าผลผลิตยางธรรมชาติยังคงมีอยู่อย่างจำกัดจากผลของช่วงผลัดใบที่ยังดำเนินอยู่ และปัจจัยฝนตกในบางพื้นที่ผลิตซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการกรีดยาง ภาวะดังกล่าวมีแนวโน้มช่วยรักษาดุลยภาพตลาดและพยุงราคาให้อยู่ในระดับค่อนข้างทรงตัว อีกทั้งพัฒนาการด้านนโยบายการค้าระหว่างประเทศ เช่น คำวินิจฉัยของศาลสูงสหรัฐฯ ที่เพิกถอนนโยบายการค้าบางส่วนของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ยังช่วยสร้างบรรยากาศเชิงบวกต่อการค้าโลกและความต้องการวัตถุดิบอุตสาหกรรม รวมถึงยางธรรมชาติ โดยสรุป แม้ปริมาณส่งออกยางธรรมชาติของสุมาตราเหนือในเดือนมกราคม 2569 จะลดลง แต่ทิศทางราคาตลาดโลกที่ปรับเพิ่มขึ้นและแนวโน้มอุปสงค์ที่มีเสถียรภาพ คาดว่าจะเอื้อต่อผลการส่งออกในระยะต่อไป โดยเฉพาะภายหลังสิ้นสุดช่วงผลัดใบของต้นยาง

ที่มา : reuters.com วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2569